

resse, navnlig politiske forhold, og spørgsmål, der gælder retten til at ytre sig. Som bekendt figurerer fagforeningsblade under de negative kriterier i lovforslaget, og summa summarum er regeringen i virkeligheden i gang med at etablere en statslig ordning med et påstået – og jeg siger påstået – formål om at fremme en demokratisk debat i Danmark.

I virkeligheden er regeringen ved at etablere en ordning, som på den måde diskriminerer visse grupper af ytringer, som i øvrigt findes beskyttelsesværdige i forhold til de internationale konventioner, som Danmark har underskrevet. Har regeringen overhovedet overvejet det her aspekt? Vi vil gerne foreslå, at regeringen får det belyst.

Vi vil også gerne foreslå, at regeringen og Dansk Folkeparti, mens tid er, trækker et lovforslag tilbage, som er indbegrebet af smagsdommeri. Vi vil også gerne have, at Dansk Folkeparti og regeringen, mens tid er, retter det angreb mod det frivillige Danmark tilbage mod så at sige sig selv forstået på den måde, at man ikke på den ene side kan prise det frivillige Danmark og på den anden side fjerne det, der er bindeledet mellem organisationerne og deres medlemmer.

Vi vil faktisk, og det er selvfølgelig lidt svært, når kulturministeren ikke finder anledning til at være til stede, opfordre regeringen til at føre kulturpolitik. Når man fremsætter et lovforslag på kulturministerens område, så går vi andre ud fra, at det har et kulturpolitisk sigte. Og kulturpolitik, når det drejer sig om medier, handler om retten og adgangen til at ytre sig; det er alsidigheden, det er mangfoldigheden, det er pluralismen, det er det, at det ikke kun er de store, der har adgang til den offentlige debat.

Politik handler om magt, og det fornemste, man kan gøre som regering, er at afgive den magt, således at andre også kan komme til orde. Det tør regeringen og Dansk Folkeparti ikke. Vi stemmer nej til lovforslaget.

Formanden:

Jeg skal for god ordens skyld meddele, at socialministeren er fungerende kulturminister.

Søren Søndergaard (EL):

Det vil jeg sige undrer mig dybt, for jeg troede naturligvis, at det var beskæftigelsesministeren. Eftersom det her vil betyde arbejdsløshed, så tænkte jeg, at det var helt naturligt, at beskæftigelsesministeren tog sig af det. Men o.k., når de

arbejdsløse med den politik, regeringen har, ikke har været arbejdsløse i ret lang tid, kommer de jo alligevel over til socialministeren, så det passer måske meget godt.

Samlet set må man sige, at det her forslag er noget makværk, som også den socialdemokratiske ordfører sagde. Det har været endog meget svært at få præcise svar, og helt her frem til tredjebehandlingen er der aspekter og konsekvenser, som vi har måtte grave frem gennem spørgsmål, men som stadig ikke er klart belyst.

Samtidig, og det er så det ironiske ved det hele, er der så i virkeligheden tale om, at det er en minimal besparelse, der jagtes her, så forslaget bliver lidt patetisk, især når man sætter det ind i sammenhængen med regeringens kultur- og værdikamp. Til gengæld er det klart, at der er tale om et led i regeringens privatiseringsforsøg.

Forslaget blev fremsat meget hovsaagtigt, så hovsaagtigt, at regeringen faktisk glemte vigtige dele af det Foreningsdanmark, som man ellers gerne vil være på god fod med, og det forstår jeg jo godt. F.eks. glemte man, at det måske ville være meget godt, at de religiøse blade rent faktisk kunne få støtte fremover, så de var først placeret på negativlisten. Efter førstebehandlingen blev de så pludselig flyttet over til positivlisten, og begrundelsen var, at man havde fundet nogle penge i Finansministeriet. Det lyder ikke særlig betryggende, at man kan finde penge derovre sådan fra førstebehandlingen til andenbehandlingen.

Derudover havde man også i forslaget glemt at tage stilling til, hvad der skulle ske med de politiske partier. Det fremgår faktisk ikke af lovforslaget, om de politiske partier skal have støtte eller ej. Det var også noget, som senere måtte afklares gennem spørgsmål. Det var et hovsafor-slag.

Problemet ved det her forslag øges selvfølgelig kraftigt af Post Danmarks portoforhøjelser. I et svar fra trafikministeren redegøres for stigninger på helt op til 44 pct. Det er jo det, der illustrerer vanviddet ved denne her privatisering, for det beløb, man sparer, som ikke er særlig stort, svarer ikke til det, som de frivillige foreninger skal betale for at få deres blade ud.

Kl. 17.40

Nej, ud over det beløb, der spares fra statens side, som foreningerne selvfølgelig skal betale for at få deres blade delt ud, kommer der dobbelt op oven i, som foreningerne skal betale. Det vil sige, at alt andet lige betyder denne privatisering, at man sparer én halvdel, men foreninger-